

i Lighed med den Bevilling, der søges paa Tillægsbevillingsloven. Vi faar altsaa en Gæld paa ca. 200 000 Kr., medens det vestlige Digelag, saa vidt jeg kan skønne, nu har en Gæld paa op imod 300 000 Kr., foruden hvad det har faaet i Statstilskud. Det vil med andre Ord sige, at Omkostningerne ved de to Digeanlæg, der oprindeligt var kalkulerede til 405 000 Kr., nu er kommet op paa 836 000 Kr., altsaa over det dobbelte. Det er jo et trist Resultat, den eneste Trøst er, at største Delen af dette Beløb er udbetalt i Arbejds løn.

Jeg vil gerne bringe den højtærede Trafikminister og den højtærede Regering, for øvrigt ogsaa det højtærede Finansudvalg, min bedste Tak for den Bevilling, der her er givet. Nu naar vi heldigvis til Afslutning med dette Foretagende, der har staaet paa gennem saa mange Aar. Jeg vil dog gerne have Lov til at rette den Henstilling til den højtærede Regering og den høje Rigsdag, om de ikke vilde finde det rimeligt, om man uden Vederlag overdrog de to Digelag de fra Fjorden inddæmmede Arealer. Dem har Staten jo forbeholdt sig Ejendomsretten til, men i Betragtning af, at de to Digelag staar med en saa stor Gæld, som Tilfældet nu er, synes jeg, det vilde være rimeligt, om man uden Vederlag overdrog dem de fra Fjorden inddæmmede Arealer. Dermed vilde man være i Overensstemmelse med Regeringens og Rigsdagens Handlemaade i 1903, da de lollandske Digelag fik deres Forhold til Staten ordnet paa den Maade, at Staten eftergav disse Digelag deres Gæld til Staten. Denne Gæld udgjorde 826 000 Kr. foruden det, Staten havde ydet i direkte Tilskud. Endvidere ydede Staten 200 000 Kr. til en Reservefond til Digernes fremtidige Vedligeholdelse, og endelig afgav man — og det er det, jeg vil henstille til Regering og Rigsdag at gøre ogsaa i dette Tilfælde — Statens Ejendomsret til de inddæmmede Arealer i Rødby Fjord, Nakskov indre Fjord og de andre Fjorde til Digelagene. Disse Digeanlæg var ligesom Digeanlægene hos os ikke alene Beskyttelsesforetagender, men ogsaa Inddæmningsforetagender, man inddæmmede den store Rødby Fjord, som har et Areal paa 4—5 000 Tdr. Land. Det vilde altsaa være i fuld Overensstemmelse med den Stilling, Rigsdagen tidligere har taget, om man i det af mig her nævnte Tilfælde afgav Ejendomsretten. De Arealer, som her er inddæmmede fra Fjorden, ligger alle sammen under Generalstabens Nulpunkt, det vil sige, de ligger alle sammen

under daglig Vandstand i Limfjorden, medens en hel Del af Arealerne ligger tørre ved Lavvande, og der er ingen Tvivl om, at de vil faa nogen Værdi med Tiden. Staten vil efter min Mening ikke være i Stand til at udnytte Arealerne, hvis den fremdeles forbeholder sig Ejendomsretten dertil; men hvis den overdrager denne Ejendomsret til Digelagene, vilde det bøde paa den økonomisk vanskelige Stilling, disse er kommet i derved, at de Overslag, der i sin Tid blev kalkuleret, er overskredet med saa store Beløb. Det er denne Henstilling, jeg gerne vilde rette til den høje Regering og Rigsdag.

For øvrigt skal jeg slutte med endnu en Gang at takke for den Bevilling, der her er givet.

Lundberg: Idet jeg naturligvis kan slutte mig til de Bemærkninger, som mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, fremsatte, kunde jeg dog ønske at gøre et Par Bemærkninger angaaende det under Nr. 895 nævnte Samraad. Det er rigtigt, som det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen omtalte, at jeg ved Finanslovforslagets anden Behandling forsøgte at fremdrage den Dom, som er overgaaet Randers-Soldaterne. Jeg var den Gang saa naiv at mene, at jeg kunde berede den højtærede Minister en Glæde ved at give ham Anledning til en Omtale af denne Sag, men jeg blev, som ogsaa nævnt, stoppet af den højtærede Formand. Den Omstændighed, at Tiden er gaaet, har ikke gjort Sagen bedre, og det vil vare endnu nogen Tid, før den ene af Soldaterne kommer paa fri Fod. Det er mig derfor magtpaaliggende, om de Bemærkninger, jeg ønsker at gøre, kunde bevirke, at den højtærede Forsvarsminister fandt sig foranlediget til at skaffe disse Soldater Benaadning.

Anledningen til, at disse fem Soldater er idømt saa strenge Straffe, fra 8 til 18 Maaneders Forbedringshus, er den, at de den 8. September 1920 en Morgenstund forgreb sig paa en af de overordnede, en ung Kornet, som, efter alt hvad der er fremkommet, i længere Tid var optraadt udfordrende overfor Mandskabet — den unge Kornet er for øvrigt af samme Aar gang som de Soldater, her er Tale om —, og det udartede saa til, at de den 8. September om Morgenen forgreb sig paa Kornetten, idet de væltede ham om under Staldtjenesten og tildelte ham nogle Slag. Jeg vil straks sige, at man naturligvis hverken herfra eller fra nogen anden Plads kan hævde, at Soldater eller andre,